

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobců: **a) R. H., b) Ing. J. M.**, zastoupeni JUDr. Vilémem Urbišem, advokátem se sídlem Bruntál, Eduarda Beneše 21, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**, Opava, Praskova 11, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ing. J. F.**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2002, čj. O-62/353/2002, o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 12. 2006, čj. 22 Ca 165/2005 - 108,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 12. 2006, čj. 22 Ca 165/2005 - 108 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Katastrálního úřadu v Opavě ze dne 28. 5. 2002, čj. OR 266/2001/2, bylo s poukazem na ustanovení § 8 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), „v platném znění“ vysloveno, že návrhu Ing. J. F. ze dne 16. 6. 2001 na opravu chyby v operátu katastru nemovitostí podle § 8 katastrálního zákona, a to zapsání parcely zjednodušené evidence parcelní číslo 1570 o výměře 4770 m², katastrální území Kylešovice do jeho výlučného vlastnictví se nevyhovuje. Zároveň bylo stanoveno, že z katastru nemovitostí se vymazává zápis, „který provedl katastrální úřad záznamem dle § 7 zákona č. 265/1992 Sb., na základě předloženého rozsudku Okresního soudu v Opavě čj. 8 C 176/1997, ze dne 3. 5. 2000, právní moc ze dne 28. 3. 2001, o určení vlastnictví“.

Rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě ze dne 9. 9. 2002, čj. O-62/353/2002 bylo zamítnuto odvolání Ing. R. H. a Ing. J. M. (dále též

„žalobců“ či „stěžovatelů“) a jimi napadené rozhodnutí Katastrálního úřadu v Opavě bylo potvrzeno.

Žalobou ze dne 8. 11. 2002, doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 12. 11. 2002, se stěžovatelé domáhali zrušení posledně uvedeného rozhodnutí správního orgánu.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 9. 2003, čj. 22 Ca 498/2002 - 34 byla žaloba odmítnuta. Krajský soud totiž s poukazem na § 68 písm. b) a § 46 odst. 2 s. ř. s. dovodil, že se jedná o rozhodnutí o věci, která vyplývá z občanskoprávních vztahů a jde tedy o žalobu ve správním soudnictví nepřipustnou.

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2005, čj. 2 As 80/2003 - 78 na základě kasační stížnosti stěžovatelů bylo toto usnesení krajského soudu (ze dne 18. 9. 2003) zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Zdejší soud dospěl k závěru, že se nejedná o správní rozhodnutí o soukromoprávních vztazích, a nebyl tedy dán důvod k postupu dle § 46 odst. 2 s. ř. s.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 12. 2006, čj. 22 Ca 165/2005 - 108 byla žaloba opětně odmítnuta. Krajský soud, jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení, především vyšel ze závěru, že Nejvyšší správní soud v předchozím zrušujícím rozsudku se zabýval toliko otázkou, zda věc spadá do správního soudnictví, či do řízení dle části páté o. s. ř. V tomto směru krajský soud závazné stanovisko Nejvyššího správní soudu plně respektoval. Dovodil však, že žalobou napadené správní rozhodnutí není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. V případě záznamu v katastru nemovitostí jde jen o evidenci práv vzniklých rozhodnutím jiných orgánů či na základě jiných právních skutečností.

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelé domáhají přezkoumání a zrušení tohoto (posledně uvedeného) usnesení krajského soudu. Stížnost opírají o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. s tím, že nebyly splněny zákonné podmínky pro odmítnutí žaloby, protože podanou žalobou se domáhají „ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu do katastru nemovitostí, který odmítá uznat pravomocný soudní rozsudek“.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti stručně shrnul důvody svého rozhodnutí a ztotožnil se s názorem krajského soudu. Navrhl proto, aby kasační stížnost byla odmítnuta.

Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti žalobců uvážil takto:

Již v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2006, čj. 2 As 58/2005 - 125, publikovaném pod č. 986/2006 Sb. NSS (toto i dále uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zveřejněna též pod www.nssoud.cz) tento soud dospěl k závěru, že rozhodnutí o neprovedení opravy údajů v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., katastrálního zákona je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (obdobně je tomu i v případě rozhodnutí o provedení opravy). Nelze totiž ani obecně říci, že údaje v katastru mají pouze evidenční význam a že neprovedením opravy není dotčeno žádné

právo. „Nesprávná evidence může mít vliv v řadě oblastí, nejen pro disponování s nemovitostmi, ale třeba i pro vznik či rozsah daňové povinnosti nebo pro ukládání povinností na úseku životního prostředí apod.“ V podrobnostech je možno v plném rozsahu odkázat na toto rozhodnutí. Není důvodu, aby i v této (nyní projednávané) věci vycházel soud z odlišného právního názoru.

Pro úplnost je třeba uvést, že v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2004, čj. 2 Ans 1/2004 - 64 publikovaném pod č. 670/2005 Sb. NSS, kterého se, pokud se týká některé právní argumentace, dovolává krajský soud, je řešena otázka, zda žalobou proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s. ř. s. se lze domáhat provedení záznamu (§ 7 odst. 1 zákona č. 265/1995 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem). O takovýto případ se nejedná, zcela nesporně jde o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. Je možno poukázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, čj. 2 Aps 3/2004 - 42, publikovaný pod č. 720/2005 Sb. NSS týkající se vztahu žaloby proti rozhodnutí a žaloby proti nezákonnému zásahu v případě opravy údajů v katastru nemovitostí.

Je-li tedy žalobou napadené rozhodnutí rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a nebyl tudíž důvod k odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., bylo kasační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 a 3 s. ř. s.), v němž je tento soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu